

Pieśń nr 1

1. Czemuż dusza twoja lgnie
Do światowych znikomości,
Które w proch rozsypią się,
W których śmierci robak gości?
Szukaj Zbawcy! Tylko z Nim
Znajdziesz pokój w świecie złym.

2. Rozproszone myśli zbierz,
By do Boga się podniosły;
Ścieżek prawdy wiernie strzeż,
By owoce łaski wzrosły!
Szukaj Zbawcy! Tylko z Nim
Znajdziesz światło w świecie złym.

3. Kiedy tęsknisz, pragniesz ciszy,
Ulgi w bólu, pokrzepienia,
To się do strumienia zbliż,
W którym ból się w radość zmienia!
Szukaj Zbawcy! Tylko z Nim
Ujdiesz grzechu w świecie złym.

Pieśń nr 2

On moim Panem - jedyny mój Bóg,
Niczego nie brak, gdy ze mną jest On.
O Nim wciąż myślę, czy dzień jest, czy
noc,
Chodząc czy leżąc - On światłem mym
jest.

Bóg mą mądrością, On jest prawdą mą.
Na zawsze przy mnie, nie jestem już sam.
Jam Jego dzieckiem, On jest Ojcem mym.
Mieszka w mym sercu, króluje w nim
Pan.

Bóg moją tarczą i mieczem mym jest.
On moją zbroją i siłą mą też.
On moją skałą i schronieniem mym.
W górę podnosi, kieruje mnie tam.

Kościół Ewangelicko-Prezbiteriański w Polsce

Parafia: Kościół Dobrego Pasterza w Warszawie
www.prezbiterianie.info

4. Czy nie widzisz, że ten świat
Nosi w sobie śmierci znamię,
Dępcze niewinności kwiat
I przymierze Boże lamie?
Szukaj Zbawcy! Tylko z Nim
Ujdiesz grzechu w świecie złym.

5. Wzbij się duchem swoim, wzbij
Do Barankowego tronu
Do Barankowego tronu
I w gorliwych modłach pij
Wodę życia upragnioną!
Szukaj Zbawcy! Tylko w Nim
W świecie się pokrzepisz złym.

6. Więc majestat Bożych chwał
Miej przed okiem wciąż, w pamięci,
Byś w modlitwach odpór dał,
Gdy cię świat do grzechu nęci.
Szukaj Zbawcy! Tylko z Nim
Znajdziesz niebo w świecie złym.

Bogactw nie pragnę, nie nęci ich blask.
On mym dziedzictwem,
On chwałą mą jest.
Tylko On jeden, mój Stwórca i Pan,
Niebieski Król i najdroższy mój skarb.

Król mój jedyny zwycięstwo mi dał,
Radość niebieską i blask pełni dnia.
[Miłości moja, cokolwiek ma przyjąć,
Bądź moim Panem, jam sługą Twym jest]
x2

Nabożeństwo Kościoła Dobrego Pasterza

22 maja 2024r.

Temat nauczania: Przymierze Uczynków

Pytanie 22 z Dużego Katechizmu Westminsterskiego:
„Czy cała ludzkość upadła w pierwszym występku?”

Odpowiedź: Ponieważ przymierze zostało ustanowione z Adamem jako przedstawicielem – nie tylko dla niego, ale też dla jego potomstwa – cała ludzkość pochodząca od niego w wyniku zwyczajnego poczęcia zgrzeszyła w nim i upadła wraz z nim w pierwszym występku.

Pytanie 23 z Dużego Katechizmu Westminsterskiego:
Jaki stan sprowadził na ludzkość upadek?

Odpowiedź: Upadek sprowadził na ludzkość stan grzechu i niedoli.

Fragment przewodni:

I rozkazał PAN Bóg człowiekowi: Możesz jeść do woli z każdego drzewa ogrodu; Ale z drzewa poznania dobra i zła jeść nie będziesz, bo tego dnia, kiedy zjesz z niego, na pewno umrzesz. (...) Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z nas, znający dobro i zło. Wygnajmy go więc, aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z drzewa życia, by jeść i żyć na wieki. Rdz 2:16-17; 3:22

Fragmenty Pisma Świętego wykorzystane w nauczaniu:

Księga Rodzaju 2:16-17: „I rozkazał PAN Bóg człowiekowi: Możesz jeść do woli z każdego drzewa ogrodu; Ale z drzewa poznania dobra i zła jeść nie będziesz, bo tego dnia, kiedy zjesz z niego, na pewno umrzesz.”

Księga Rodzaju 1:26-31: „Potem Bóg powiedział: Uczyńmy człowieka na nasz obraz według naszego podobieństwa; niech panuje nad rybami morskimi i ptactwem niebieskim, nad bydłem i całą ziemią oraz nad wszelkimi zwierzętami pełzającymi, które pełzają po ziemi. Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boga go stworzył; stworzył ich mężczyzną i kobietą. I Bóg błogosławił im. Potem Bóg powiedział do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkimi zwierzętami, które poruszają się po ziemi. I Bóg powiedział: Oto dałem wam wszelkie rośliny wydające z siebie nasienie, które są na powierzchni całej ziemi, i wszelkie drzewo mające owoc drzewa, wydające z siebie nasienie – będą one dla was pokarmem. I wszelkim zwierzętom ziemi, i wszelkiemu ptactwu niebieskiemu, i wszystkiemu, co pełza po ziemi i ma w sobie życie, pokarmem będą wszelkie rośliny zielone. I tak się stało. I Bóg widział wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre. I nastął wieczór i poranek, dzień szósty.”

Księga Rodzaju 3:22-24: „Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z nas, znający dobro i zło. Wygnajmy go więc, aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z drzewa życia, by jeść i żyć na wieki. PAN Bóg wydalil go więc z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty. Tak wygnał człowieka i postawił na wschód od ogrodu Eden cherubinów i płomienisty miecz obracający się we wszystkie strony, aby strzegły drogi do drzewa życia.”

Księga Rodzaju 2:9: „I wywiódł PAN Bóg z ziemi wszelkie drzewa miłe dla oka i których owoce były dobre do jedzenia oraz drzewo życia pośrodku ogrodu i drzewo poznania dobra i zła.”

Księga Objawienia 22:1-2: „I pokazał mi czystą rzekę wody życia, przejrzystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka. A pośrodku rynku miasta, po obu stronach rzeki, było drzewo życia przynoszące owoc dwunastu rodzajów, wydające swój owoc co miesiąc. A liście drzewa służą do uzdrawiania narodów.”

Księga Ozeasza 6:7 (BE): „Oni jednak jak Adam przekroczyli przymierze, tam Mi się sprzeniewierzyli.”

List do Rzymian 5:12-15: „Dlatego, tak jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech – śmierć, tak też na wszystkich ludzi przeszła śmierć, ponieważ wszyscy zgrzeszyli. Grzech bowiem był na świecie aż do nadania prawa, ale grzechu się nie poczytuje, gdy nie ma prawa. Śmierć jednak królowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili grzechu podobnego do przestępstwa Adama, który jest obrazem tego, który miał przyjść. Lecz z przestępstwem nie jest tak, jak z darem łaski. Jeśli bowiem przez przestępstwo jednego wielu umarło, tym obficiej spłynęła na wielu łaska Boga i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa.”

List do Rzymian 5:16-18: „A z darem nie jest tak, jak z tym, co przyszło przez jednego, który zgrzeszył. Wyrok bowiem jest z powodu jednego przestępstwa ku potępieniu, ale dar łaski z powodu wielu przestępstw ku usprawiedliwieniu. Jeśli bowiem z powodu przestępstwa jednego śmierć zaczęła królować przez jednego, tym bardziej ci, którzy przyjmują obfitość tej łaski i dar sprawiedliwości, będą królować w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa. Tak więc, jak przez przestępstwo jednego na wszystkich ludzi spadł wyrok ku potępieniu, tak też przez sprawiedliwość jednego na wszystkich ludzi spłynął dar ku usprawiedliwieniu dającemu życie.”

List do Rzymian 19-21: „Jak bowiem przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo jednego wielu stało się sprawiedliwymi. A prawo wkroczyło po to, aby obfitywał grzech. Lecz gdzie grzech się rozmnożył, tam łaska tym bardziej obfitowała; Aby, jak grzech królował ku śmierci, tak też łaska królowała przez sprawiedliwość ku życiu wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana.”

List do Rzymian 6:23: „Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, ale darem łaski Boga jest życie wieczne w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.”

I List do Koryntian 15:21-22: „Skoro bowiem śmierć przyszła przez człowieka, przez człowieka przyszło też zmartwychwstanie umarłych. Jak bowiem w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.”

I List do Koryntian 15:45-49: „Tak też jest napisane: Stał się pierwszy człowiek, Adam, duszą żyjącą, a ostatni Adam duchem ożywiający. Jednak pierwsze nie jest to, co duchowe, ale to, co cielesne, potem duchowe. Pierwszy człowiek z ziemi – ziemski, drugi człowiek – sam Pan z nieba. Jaki jest ten ziemski, tacy i ziemscy; a jaki jest niebieski, tacy i niebiescy. A jak nosiliśmy obraz ziemskiego, tak będziemy nosili obraz niebieskiego.”

II List do Koryntian 5:17: „Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; to, co stare, przeminęło, oto wszystko stało się nowe.”

List do Hebrajczyków 9:15 (BW): „I dlatego jest On pośrednikiem nowego przymierza, ażeby gdy poniesiona została śmierć dla odkupienia przestępstw popełnionych za pierwszego przymierza, ci, którzy są powołani, otrzymali obiecane dziedzictwo wieczne.”